

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010078
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5620010078.6

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 10. novembra 2020 prejednal odvolanie podané obžalovaným P. T., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/14/2020 z 10. júna 2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného P. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp.zn. 3T/14/2020 z 10.6.2020 uznal obžalovaného P. T. vinným v bode 1/ z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., v bodoch 2/ a 3/ z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a v bode 4/ z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

1./ dňa 16.6.2019 o 12.25 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, TS 303 BG, patriace spoločnosti MFStav, s.r o., IČO: 47 484 225, so sídlom M. R. Štefánika 139, Tvrdosín, po štátnej ceste č. I/18 v smere Liptovský Mikuláš - Partizánska Ľupča, pričom v km: 535.700 pri prejazde pravotočivou zákrutou v dôsledku prekročenia povolenej rýchlosti 90 km/h, keď vozidlo viedol rýchlosťou vyššou ako 130 km/h, agresívnym spôsobom jazdy a pod vplyvom psychotropnej látky - metamfetamínu v koncentrácii najmenej 27 ng/ml, čo zodpovedá hladine asi 0,5 promile alkoholu v krvi, prešiel cez plnú stredovú čiaru vozovky do protismeru, kde sa čelne zrazil s motocyklom značky Suzuki VL800, ev. č. LM 974 DE, jazdiacim v protismere a pri zrážke vodič motocykla H. W. a jeho manželka - spolujazdkyňa H. W.. boli vymrštení z motocykla a ponad vozidlo obžalovaného dopadli mimo vozovku, v dôsledku čoho H. W., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Z. D. XXX/X, I. T., miestna časť L., utrpel zranenia - úrazovo-krvácavý šok pri rozsiahlych kompresívnych poraneniach orgánov dutiny hrudnej s roztrhnutím srdca a srdcovnice a ďalšie devastačné poranenia tela, na ktoré na mieste dopravnej nehody zomrel, H. W.. nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Z. D. XXX/X, I. T., miestna časť L., utrpela zranenia - roztrhnutie mozgového kmeňa pri zlomenine spodiny lebečnej a rozsiahle kompresívne poranenia orgánov dutiny hrudnej, roztrhnutie srdcovnice, na ktoré na mieste dopravnej nehody zomrela a obžalovaný vyššie popísaným spôsobom jazdy porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. c), § 9 ods. 1 a § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení účinnom do 31.3.2020,

2./ hoci mu bol rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu, oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií, Liptovský Mikuláš pod č. ORPZ-LM-ODI2-P-246/2019 zo dňa 1.8.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.8.2019, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o priestupku, napriek tomu dňa 13.9.2019 v čase od 12.05 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Audi A6 s prepravným evidenčným číslom Českej republiky 7AVC5E po štátnej ceste č. I/72 smerom od Čertovice na obec Kráľova Lehota, okres Liptovský Mikuláš, pričom keď zbadal motorové vozidlo hliadky

polície Okresného dopravného inšpektorátu Liptovský Mikuláš, pred obcou Kráľova Lehota sa otočil a nebezpečnou rýchlou jazdou pokračoval smerom na obec Malužiná, kde pred obcou odbočil doprava a vozidlo odstaviť na pozemku pri horárni č. 400/2, a pretože už s vozidlom nemohol pokračovať, z vozidla ušiel do blízkeho lesa,

3./ hoci mu bol rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu, oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií, Liptovský Mikuláš pod č. ORPZ-LM-ODI2-P-246/2019 zo dňa 1.8.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.8.2019, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o priestupku, napriek tomu dňa 23.9.2019 asi o 06.30 hod. v lokalite Červený kút - katastrálne územie obce V., okres Liptovský Mikuláš, na parcele č. KN-C4983/4, GPS súradnice: N49.02165°, E19.46863°, viedol po účelovej komunikácii osobné motorové vozidlo Audi A6 s prepravným evidenčným číslom Českej republiky 7AVC5E smerom na hlavnú cestu č. I/18,

4./ dňa 13.9.2019 v presne nezistenom čase do 16.45 hod. v osobnom motorovom vozidle Audi A6 s prepravným evidenčným číslom Českej republiky 7AVC5E mal uloženú pod krytom popolníka na stredovom paneli pred riadiacou pákou bankovku v nominálnej hodnote 5,- Eur, v ktorej sa nachádzala biela kryštalická látka identifikovaná ako pervitín - s obsahom čistého metamfetamínu 0,022 g, ktorá predstavuje viac ako 10 mg, čo zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom metamfetamín podľa § 3 ods. 2 a prílohy 1. zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradený do II. skupiny psychotropných látok a táto látka mu bola o 16.45 hod. zaistená hliadkou polície pri obhliadke motorového vozidla, ktoré nechal zaparkované pred obcou Malužiná na pozemku pri horárni č. 400/2, okres Liptovský Mikuláš.

Za to mu súd podľa § 149 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 8 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému W. W., nar. XX.XX.XXXX v I. T., trvale bytom Z. D. XXX/X, I. T., škodu vo výške 8 410,88 eura a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 60 000,- eur a poškodenej spoločnosti MFStav, s.r.o., IČO: 47 484 225, so sídlom M. R. Štefánika 139, Tvrdošín, škodu vo výške 7 300,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného W. W., nar. XX.XX.XXXX, odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného, a to vo výrokoch o uznanej vine, uloženom treste, ako aj výroku o náhrade spôsobenej škody. Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jiřího Martausa (č.l. 854-859 spisu). Úvodom podaného odvolania opísal výrokové časti rozsudku okresného súdu. Ku skutku uvedenému pod bodom 1/ rozsudku uviedol, že tento sa nestal tak, ako znie jeho skutková veta v podanej obžalobe a odsudzujúcom rozsudku. Skutok bol podľa obžalovaného nesprávne právne kvalifikovaný. Ďalej uviedol, že dňa 16.6.2019 ako vodič podstatnou mierou zapríčinil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k usmrteniu motocyklistu a jeho spolujazdkyne. K spáchaniu skutku sa sčasti priznal a svoje konanie oľutoval. Namietal skutočnosť, podľa ktorej viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom psychotropnej látky - metamfetamínu. Takáto skutočnosť nebola pravdivá a v trestnom konaní ani dokázaná. Drogu užil až niekoľko hodín po dopravnej nehode, a to v čase, keď mu bol umožnený voľný pohyb. Po dopravnej nehode sa riadnym spôsobom podrobil dychovej skúške na alkohol, a to s negatívnym výsledkom. Ďalšia požiadavka na podrobenie sa vyšetrovaniu nebola zo strany orgánov polície vznesená. V nasledujúcej časti sa obžalovaný zaoberal výsledkami znaleckého dokazovania ohľadne zistenej koncentrácie drogy v jeho tele, ako aj okolnosťami súvisiacimi s konzumáciou zakázanej látky. Z tohto dôvodu obžalovaný uviedol, že sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou skutku uvedeného v bode 1/ odsudzujúceho rozsudku. Stíhaného trestného činu sa mal

dopustiť podľa § 149 ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák., nie však aj podľa tretieho odseku ustanovenia § 149 Tr. zák. V tejto súvislosti zvýraznil typické prípady porušenia dôležitej povinnosti vodiča, a to aj s ohľadom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR. V prejednávanej veci jediným úmyselným porušením povinnosti vodiča bolo podľa názoru obžalovaného prekročenie povolenej rýchlosti. Samotné prekročenie povolenej rýchlosti malo zásadný vplyv na vznik kolíznej situácie s motocyklom poškodených, a teda aj samotnej dopravnej nehody. Obžalovaný zvýraznil, že nepovolenou rýchlosťou nejazdil v tme ani za zníženej viditeľnosti, resp. zlých poveternostných podmienok. Do protismeru, v ktorom došlo k stretu s poškodenými, neprešiel úmyselne, napríklad s účelom predchádzania pred ním idúceho vozidla a podobne. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyslovil názor, že pokiaľ porušil dôležitú povinnosť v cestnej premávke, tak jeho konanie nemožno posúdiť ako hrubé porušenie predpisov v doprave, napríklad predchádzanie neprímeranou rýchlosťou v zakázanom úseku v neprehľadnej zákrute. Taktiež vyslovil názor, podľa ktorého ani spôsob jazdy vodiča motocykla nebol v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., pretože nevedol motocykel pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu. Takýto spôsob jazdy motocyklistu tiež prispel k vzniku dopravnej nehody. Pre uvedené právne závery nemohol urobiť vyhlásenie o svojej vine zo skutku tak, ako bol tento uvedený v bode 1/ podanej obžaloby a právne kvalifikovaný podľa § 149 ods. 3 Tr. zák. K spáchaniu skutkov č. 2/ a č. 3/, ktoré boli uvedené v napadnutom rozsudku, sa obžalovaný priznal a svoje konanie oľutoval.

Skutok pod bodom č. 4/ v napadnutom rozsudku nespáchal. Metamfetamín o hmotnosti 0,022 g zaistený dňa 13.9.2019 hliadkou polície, ktorý sa nachádzal v päťeurovej bankovke pod krytom popolníka na stredovom paneli v osobnom motorovom vozidle Audi A6 s prepravným evidenčným číslom Českej republiky 7AVC5E, mu totiž nepatrilo a nemal ani vedomosť o tom, že sa nachádza v uvedenom motorovom vozidle. Jeho obrana v tomto zmysle bola potvrdená znaleckým dokazovaním, pretože na bankovke s metamfetamínom neboli zistené žiadne stopy patriace obžalovanému. Obžalovaný v nadväznosti na uvedené tvrdenie uviedol, že v osobnom motorovom vozidle sa prepravovali aj iné osoby, a preto nebol jeho výhradným užívateľom. Označené osobné motorové vozidlo zveroval aj iným osobám. Podané odvolanie obžalovaného smerovalo aj proti výroku súdu, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody. Opakovane spochybnil právnu kvalifikáciu jeho konania v bode č. 1/ a 4/ napadnutého rozsudku. V bode 1/ namietal znenie skutku a pri skutku pod bodom č. 4/ namietal jeho spáchanie. Taktiež napadol rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody, konkrétne len výrok o náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 60 000,- eur. Rozhodnutie prvostupňového súdu v tejto časti nezodpovedá praxi Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorý v iných prípadoch priznal pozostalým po obeti dopravnej nehody náhradu nemajetkovej ujmy v rozpätí od 5 000,- eur až do 10 000,- eur.

V ďalšej časti podaného odvolania sa obžalovaný zaoberal vznesenými námietkami zaujatosti, o ktorých však bolo rozhodnuté uznesením Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 5Ndt/23/2020 z 29. septembra 2020. V zmysle tohto rozhodnutia Najvyšší súd SR podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestnú vec obžalovaného P. T., vedenú pod sp.zn. 1To/68/2020, Krajskému súdu v Žiline neodňal.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e), písm. f) Tr. por. obžalovaný P. T. navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Zároveň sa domáhal rozhodnúť o vznesenej námietke zaujatosti. Obžalovaný navrhol jeho skutok uvedený pod bodom č. 1/ rozsudku posudzovať v zmysle dokázaných skutkových okolností a uložiť mu primeraný úhrnný trest podľa ustanovenia § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák. s tým, že spáchanie skutku uvedeného pod bodom č. 4/ rozsudku nebolo jednoznačne dokázané.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa po splnení zákonných podmienok konalo v neprítomnosti obžalovaného, ako aj splnomocnenca poškodeného, obhajca obžalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomného odôvodnenia odvolania tak, ako ho v predchádzajúcom konaní formuloval JUDr. Jiří Martaus. V zmysle podaného odvolania krajskému súdu dal do pozornosti, že je potrebné posúdiť rozhodujúcu skutočnosť, či obžalovaný drogy požil pred vznikom dopravnej nehody uvedenej v skutku č. 1/ napadnutého rozsudku, alebo po tejto dopravnej nehode. Pochybnosti ohľadne užitia drog pred jazdou majú byť súdom vyhodnotené v prospech obžalovaného a z tohto dôvodu má byť upravený aj skutok rozsudku prvostupňového súdu ohľadne dopravnej nehody so smrteľným následkom. V ďalšej časti odkázal na podané odvolanie obžalovaného s tým, že napadnutý rozsudok navrhol v zmysle uvedeného zmeniť, a to rozhodnutím krajského súdu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje v celom rozsahu za zákonný a dôvodný. Okresný súd sa vo svojom rozhodnutí dostatočným spôsobom

vysporiadal so všetkými potrebnými skutočnosťami, ktoré mali byť pre uznanie viny obžalovaného v trestnom stíhaní objasnené. Dôkazy boli vykonané procesne správnym spôsobom a konanie obžalovaného bolo správne právne kvalifikované. Argumenty odvolania obžalovaného sú opakovaním jeho obhajoby prednesenej na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom. Z tohto dôvodu v otázke uznanej viny je napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zákonný, nakoľko tento sa dostatočným spôsobom vysporiadal s obhajobou obžalovaného. Z tohto dôvodu aj uložené tresty uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku označila za zákonné a spravodlivé. Nemajetková ujma bola poškodenému priznaná zákonným spôsobom a táto zodpovedá strate obidvoch rodičov. Navrhla preto odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o vine, uloženom treste, výroku o náhrade škody, ako aj výroku o priznanej nemajetkovej ujme.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpovede zainteresovaných svedkov, listiny dôležité pre trestné konanie a výsledky znaleckých dokazovaní. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Pokiaľ sa týka obsahu podaného odvolania obžalovaného, krajský súd zaujal stanovisko, podľa ktorého je toto opakovaním argumentov prednesených obžalovaným P. T. na hlavnom pojednávaní. Okresný súd správne ustálil priebeh skutkového deja uvedeného vo všetkých bodoch napadnutého rozsudku. Vina obžalovaného pri skutku č. 1/ bola jednoznačne preukázaná, a to výpoveďami zainteresovaných svedkov, ako aj vykonaným znaleckým dokazovaním z odboru cestnej dopravy a zdravotníctva. Prvostupňový súd sa riadnym spôsobom vysporiadal so všetkými argumentmi obhajoby obžalovaného, ktoré sa týkali tak právnej kvalifikácie jeho konania, ako aj samotného priebehu skutku. Odvolací súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, podľa ktorých zakázanú látku (metamfetamín) požil až po dopravnej nehode, a nie pred jej vznikom. Pri odôvodnení takéhoto tvrdenia krajský súd vychádzal z výsledku bezprostredných trestných úkonov zo strany polície, a to po vzniku dopravnej nehody. Obžalovaný pri svojom výsluchu v procesnom postavení obvineného (č.l. 56 spisu) dňa 30.7.2019 po riadnom zákonom poučení k svojej osobe okrem iného uviedol, že požíva len alkoholické nápoje a žiadne iné návykové látky. Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, naopak, vyplynulo, že osoba obvineného bola po uskutočnenom odbere pod vplyvom metamfetamínu a spätným prepočtom sa podarilo ustáliť jeho množstvo v čase vzniku dopravnej nehody. Obžalovaný v neskorších ďalších výpoveďach priznal užitie drogy po dopravnej nehode. Okresný súd v napadnutom rozsudku preto správne uzavrel vinu obžalovaného v tom zmysle, že skutok uvedený pod bodom č. 1/ spáchal po predchádzajúcom požití metamfetamínu, čo však nemalo zásadný vplyv na príčinu vzniku dopravnej nehody. Ako príčina vzniku dopravnej nehody, pri ktorej poškodení utrpeli smrteľné zranenia, bola vykonaným dokazovaním ustálená aj v tom zmysle, že obžalovaný hrubo porušil predpisy o bezpečnosti premávky aj v ustanoveniach § 3 ods. 2 písm. a), § 9 ods. 1 a § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení účinnom do 31.3.2020. Skutočnosť, že obžalovaný nespáchal v bode 1/ napadnutého rozsudku úmyselný trestný čin, bola v plnom rozsahu zohľadnená právnu kvalifikáciou jeho konania. Obžalovaný bol správne uznaný vinným z nebanlivostného prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Následok spočívajúci v usmrtení dvoch poškodených bol dôvodom, pre ktorý okresný súd správne konanie obžalovaného kvalifikoval aj podľa odseku 3 citovaného

ustanovenia. Obžalovaný spáchal trestný čin na dvoch osobách preto, že hrubo porušil predpisy o bezpečnosti dopravy. Za hrubé porušenie predpisov sa považuje také porušenie právnej normy, ktorá má za danej situácie spravidla za následok možnosť spôsobenia smrti viacerých osôb, teda vyvoláva reálne nebezpečenstvo, že dôjde k následku predpokladanému v odseku 3 § 149 Tr. zák. Krajský súd zvýrazňuje, že pri ustálení viny pri skutku pod bodom 1/ (požitie metamfetamínu pred vznikom dopravnej nehody) neprihliadal na časť svedeckej výpovede P. T. zo 16.6.2019 (č.I. 89 spisu), v ktorej mal vypovedať v tom zmysle, že drogy neužil ani pred, ani po vzniku dopravnej nehody.

Argumenty obhajoby preto odvolací súd v tejto časti vyhodnotil ako irelevantné. Obžalovaný na základe výsledkov znaleckého dokazovania znalca z odboru cestnej dopravy jednoznačne porušil obmedzenú rýchlosť, riadeniu vozidla nevenoval dostatočnú pozornosť, v dôsledku čoho s vozidlom prešiel do protismeru a zapríčinil vznik dopravnej nehody s poškodenými. Samotné užitie zakázanej látky nemalo podstatný vplyv na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného, nakoľko tieto boli zistené v zanedbateľnom množstve, ktoré by zodpovedalo približne hladine 0,5 promile alkoholu. Spáchanie uvedeného trestného činu bolo zo strany obžalovaného čiastočne verifikované aj jeho výpoveďou, v ktorej ako vodič potvrdil, že povolenú rýchlosť v danom úseku komunikácie porušil a pri vedení vozidla nezvládol jeho riadenie. Pokiaľ sa týka neuvedených skutočností ohľadne skutku č. 1/ a uznanej viny, krajský súd v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožnil, a to okrem prezentovanej výhrady, podľa ktorej okresný súd pri uznaní viny (v bode 1/ rozsudku) prihliadol aj na svedeckú výpoveď obžalovaného zo 16.9.2019, teda vykonanú pred vznesením obvinenia. Krajský súd sa stotožnil aj s názorom okresného súdu, ktorý uviedol, že z časového hľadiska by obžalovaný nemal dostatok priestoru po vzniku dopravnej nehody, vykonávaných úkonoch polície, ošetrovaní v nemocničnom zariadení a pred ďalším výsluchom požiť drogy v takom množstve (v zostatkovom), v akom mu boli zistené. Uvedené množstvo drogy by nespĺňalo ukazovateľ kvantity jednorázovo obvyklej dávky s požadovaným účinkom na konzumenta.

Pri skutkoch pod bodmi 2/ a 3/ obžalovaný vinu priznal s tým, že tieto v súhrne označil ako chybu. Jeho trestnú zodpovednosť pri uvedených skutkoch dokumentovali aj ďalšie dôkazy, na ktoré správne vo svojom napadnutom rozsudku poukázal okresný súd.

Skutok uvedený pod bodom 4/ napadnutého rozsudku bol riadnym spôsobom zadokumentovaný. V konaní orgánov polície, resp. prokuratúry krajský súd nezistil procesné pochybenia. Z trestnej činnosti bol obžalovaný usvedčený výpoveďou zakročujúceho príslušníka polície, svedka I. R.. Uvedený príslušník hodnoverným spôsobom opísal pokus o zadržanie obžalovaného, ktorý riadil v inkriminovanom čase motorové vozidlo zn. Audi A6 s prepravnými značkami Českej republiky. Svedok I. R. vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaný po únikových manévroch odstaviť svoje motorové vozidlo s tým, že z tohto vybehol a utiekol do lesa. Osobu obžalovaného príslušník polície opoznal podľa postavy a účesu, ako aj tváre z miesta vodiča unikajúceho auta. Po skontrolovaní odstaveného auta obžalovaného bolo službukonajúcim príslušníkom pri obhliadke zistené, že v tomto sa nachádzali zakázané látky (metamfetamín). Zo záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča mal krajský súd preukázané, že na vecnej stope č. 7 päťeurovej bankovky sa nachádzal biely kryštalický prášok identifikovaný v množstve viac ako 10 mg s označením metamfetamín. Uvedená látka je podľa zákona č. 139/1998 Z.z. zaradená do II. skupiny psychotropných látok. Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Stanislava Kollára z odboru zdravotníctva taktiež vyplynulo, že obžalovaný je konzumentom psychostimulancií na úrovni tzv. škodlivého užívania. Znalec nenavrhol uloženie ochranného liečenia obžalovanému a taktiež nezistil potrebu skúmať jeho duševný stav. Vyhodnotením výsledkov znaleckého dokazovania, ako aj osoby obžalovaného krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný vo svojom motorovom vozidle, tak ako to bolo uvedené v skutku pod bodom č. 4/, prechovával metamfetamín označený ako pervitín. K tomuto záveru viedli výsledky vykonaného dokazovania, v zmysle ktorých bol obžalovaný vyhodnotený ako drogový konzument s opakujúcou sa pravidelnosťou.

Krajský súd preto neuveril tvrdeniam obžalovaného, a to v zhode s názorom okresného súdu, ktorému prezentoval všeobecne zaužívanú obhajobu, že auto, v ktorom sa nachádzal, používali aj iné osoby. Takýmto spôsobom sa snažil zbaviť sa trestnej zodpovednosti a jeho obhajobu odvolací súd vyhodnotil ako odporujúcu objektívne zadokumentovaným dôkazom. V prípade, že by sa obžalovaný nedopúšťal trestnej činnosti, nemal dôvod reagovať útekem pred hliadkou polície, resp. bez ďalšieho opustiť motorové vozidlo s únikom do lesa. Osoba obžalovaného, ako aj jeho správanie po výzvach polície v

plnom rozsahu odôvodnili záver, že P. T. sa v inkriminovanom čase dopúšťal protiprávneho konania, a to tak, ako to vo svojom rozsudku uviedol okresný súd.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Uložený trest odňatia slobody krajský súd vyhodnotil ako zákonný a spravodlivý. Trest odňatia slobody v celom rozsahu zodpovedá základným zásadám platným pre ukladanie trestov, a to tak, ako ich definuje § 34 Tr. zák. Obžalovaný svojím protiprávnym konaním okrem iného spôsobil smrť dvoch ľudí. Trestného činu sa dopustil v dôsledku hrubého porušenia už citovaných príslušných ustanovení zákona o cestnej premávke. Uvedený následok krajský súd vyhodnotil ako nenapraviteľný s vážnym dosahom na ďalší život pozostalých. Je potrebné si uvedomiť, že poškodení zomreli v produktívnom veku s tým, že pozostalým je ich syn, s ktorým mali nadštandardné rodinné vzťahy. Z aktuálneho odpisu registra trestov mal krajský súd ďalej preukázané, že obžalovaný má napriek svojmu nízkemu veku (30 rokov) bohatú kriminálnu minulosť, tak ako to opísal okresný súd a zároveň bol viackrát priestupkovo riešený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/88/2017 zo 7.2.2018, a to v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/21/2018 zo 17.4.2018. Obžalovaný bol odsúdený pre trestné činy vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., ktorý mal spáchať závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. a) Tr. zák., ako aj trestné činy obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. a úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. Už v tomto prípade bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výške 8 rokov a 2 týždne, pričom na jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest bol obžalovanému ukladaný ako trest súhrnný. Napriek tejto skutočnosti s tým, že trest vykonal 1.4.2018, sa v krátkom časovom období po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dopustil ďalších skutkov, ktoré boli kvalifikované ako protiprávne konania (priestupky), resp. trestné činy. Trest odňatia slobody v stanovenej výmere 8 rokov bol teda uložený okresným súdom v rozsahu, ktorý zodpovedá potrebám individuálnej a generálnej prevencie trestu. Predchádzajúce odsúdenia na osobu obžalovaného nemali dostatočný prevýchovný účinok a vplyv. Tento sa napriek uloženým trestom opakovane dopustil protiprávneho konania, a preto sa výška súčasne vymeraného trestu javila krajskému súdu ako primeraná. Vzhľadom k tomu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním aktuálne stíhaných trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, okresný súd správne rozhodol o jeho zaradení na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. Vzhľadom k tomu, že sa najzávažnejšieho trestného činu, pre ktorý mu bol uložený trest, dopustil v súvislosti s riadením motorového vozidla, okresný súd správne rozhodol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj o uložení trestu zákazu činnosti. Jeho výška zodpovedá neodstraniteľnému následku súdeného protiprávneho konania, ako aj postojom obžalovaného k dodržiavaniu a rešpektovaniu pravidiel cestnej premávky.

Ako zákonný a primeraný krajský súd vyhodnotil aj výrok súdu v napadnutom rozsudku o náhrade spôsobenej škody a nemajetkovej ujmy. Zo spisového materiálu, ako aj zabezpečených dôkazov mal krajský súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním poškodenému W. W. spôsobil škodu vo výške 8 410,88 eura. Obžalovaný svojím protiprávnym konaním taktiež spôsobil škodu spoločnosti MFStav, s.r.o. vo výške 7 300,- eur, a preto aj o náhrade tejto škody bolo súdom prvého stupňa správne rozhodnuté. Nároky poškodených boli v trestnom konaní uplatnené riadne a včas.

Nemajetková ujma, tak ako na to podrobne poukázal okresný súd, zodpovedala kvalite rodinných vzťahov medzi zomrelými a poškodeným W. W.. Krajský súd opakovane zvyrazňuje, že poškodený mal so svojimi (obidvoma) rodičmi nadštandardné rodinné vzťahy, o čom svedčili jeho vyjadrenia prezentované prostredníctvom splnomocnenca, ako aj iné listinné dôkazy. Spôsob a výška náhrady škody, ako aj nahradenie nemajetkovej ujmy preto v celom rozsahu zodpovedalo ustanoveniu § 287 ods. 1 Tr. por. Pokiaľ sa týkalo zvyšku náhrady škody, okresný súd správne poškodeného s jeho nárokom podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na civilný proces. Prvostupňový súd takéto rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd považoval napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu za zákonný a dôvodný a pokiaľ sa týka neuvedených skutočností ohľadne uznanej viny, uložených trestov alebo náhrady spôsobenej škody a nemajetkovej ujmy, odkazuje na jeho odôvodnenie.

Pre uvedené dôvody krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol postupom podľa § 319 Tr. por., pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.